

дете!“ И днесъ този живиятъ Христосъ се обръща къмъ цѣлото съвременно християнство и казва: „О, вие, които се именувате синове на свѣтлината, върнете се къмъ мене!“ И азъ чета по вашите лица тревога, недоволство, смущение за дребни работи. Нѣкой написалъ якожа книга и книгата му не се разпродала много, той е смутенъ. Нѣкой не е произведенъ въ по-високъ чинъ, смущава се. Нѣкой изгубилъ службата си, смущава се. Нѣкой мажъ не живѣе добре съ жена си, смущава се. Нѣкой вашъ близъкъ е боленъ и умира, смущавате се. Нѣкой проповѣдникъ се смущава, че не искали да го слушатъ. За тия и за много още нѣща се смущавате, но единствената тревога за васъ трѣбва да е тази, че не вървите въ правия путь. Единствената тревога, която дѣйствително може да ви смущава е тази, че вие сте се отбили отъ Божия путь. Туй отбиване не е постоянно, но въ нась има едно лѣкатушене, ние искаме да примиримъ злото съ доброто; ние искаме да примиримъ безобразното съ красивото; ние искаме да примиримъ любовъта съ умразата; ние искаме да приимирамъ мѫдростта съ безумието. Примирие може да сѫществува само между двама разумни хора. Любовъ може да сѫществува само между двама интелигентни, честни, справедливи, благородни хора. Между безумни хора любовъ не може да сѫществува. Това трѣбва да знаетъ! И сега, ние трѣбва да измѣнимъ това направление на живота си и да искаме да се научимъ отъ този живиятъ Христосъ, Който ни говори. Чудни сѫ хората, когато нѣкой казва: азъ чухъ гласа Божий. Да, чулъ гласа Божий. Пророкъ Илия чу гласа Божий, но се възнесе